

man har manglet en Lov som nærværende. Det er alifaa en Selvfølge, at denne Indskrænkning i Valgretten maatte være et af de Bånd, som først blev løst ved dette Forslag. Noget Saadant kan ikke komme i Strid med Grundlovens Bestemmelse om det almindelige Fattigvæsen, da den Understøttelse, her omtales, netop uddeles udenfor det almindelige Fattigvæsen af en anden Autoritet, og hvortil man foruden Kommunens Bidrag tillige har et Tilskud af Statskassen. — I § 2 er nævnt de Personer, som det væsentlig er paatænkt, at man skulde komme til Hjælp igennem dette Lovforslag. Enhver vil se, at det er saadanne Personer, hvem man ikke kan tilskrive deres Nød, men paa den anden Side er det en Selvfølge, at naar en Person, som har faaet en saadan Hjælp, gaar ud af den Klasse Folk, som det her er paatænkt at hjælpe, nemlig hæderlige, trængende Folk, maa han ogsaa miste Retten til det Gode, som tilsigtes ved dette Lovforslag; han maa da henviises til det almindelige Fattigvæsen og behandles efter de Love, som til enhver Tid gjælde derfor. — I § 4 er der paalagt en Tilbagebetaling af disse Bidrag, idet man nemlig gaar ud fra, at de Bedkommende, naar de blive i Stand til at hjælpe sig selv og at tilbagebetale, hvad Samfundet har givet dem i Forskud i deres mest trængende Diebliske, skulde Samfundet at tilbagebetale det. Dette er paa den anden Side ogsaa godt lige over for hæderlige Folk, idet de naturligvis helst ville tilbagebetale, hvad man saaledes har ladet dem opbære af Godhed, men dog i Genhold til en vis Ret. Derfor er der givet en Bestemmelse derom i § 4, men paa en faa lempeelig Maade, at der ikke er Tale om, at det kan blive videre behyrdende for de Bedkommende. Blandt de Indvendinger, der fremkom, da Fattigloven var til Behandling, var ogsaa den, som fremkom fra Ministeren, at det vilde være vanskeligt at skjelne imellem forskellige Arter af Understøttelser, som dels uddeltes af den samme Autoritet og dels havde de samme Kilder, hvoraf Midlerne bleve udrede. For at komme ud over denne Forlegenhed, er der i § 5 foreslaaet en særegen Forsørgelseskommission, som af Hensyn til, at det ikke er blot Kommunen, men ogsaa Staten, der kan komme til at yde et Bidrag, har en Bestemmelse om, at der deri kan være en Mand tilstede paa Statens Vegne. I saa Henseende er der da tænkt paa de Mand, som i andre Tilfælde staa som Statens Repræsentanter ligeoverfor Kommunen, nemlig Overpræsidenten i Kjøbenhavn og Amtmændene i Provindserne. Med Hensyn

til den anden Indvending, at Bidraget ikke burde udredes af den samme Kilde, da er der i § 6 bestemt, at der til denne Slags Hjælp skal henregnes Alt, hvad der ydes af de til Kommunens Fattige skænkede og under det Offentliges Tilsyn staaende Legater m. m. samt visse andre Midler, der ere henlagte til Fattigvæsenet haabe ved Lovgivning og ved tidligere kongelige Resolutioner. Det har ikke været Meningen, at man skulde lade Staten gribe umiddelbart ind i disse Forhold, hvilket vilde være yderst vanskeligt, hvorimod Udsvælsen af denne hele Forretning skulde overlades til Kommunalbestyrelsen, dog med Statens Tilsyn ved Siden. Man havde da først at benytte alle de, dels af Private, dels af Staten til Understøttelse for de Fattige henlagte Midler, hvorefter det, der ikke kunde udredes heraf, maatte udredes af Kommunen. Lige over for hæderlige Mand, der have arbejdet tro hele deres Liv igennem, skulde man derhos ikke gaa smaalig frem med Hensyn til det Spørgsmaal, hvor de, forsaavidt Tælen var om Forsørgelse af det almindelige Fattigvæsen, havde deres Forsørgelsesret, og derfor skulde man kun holde sig til, hvor de havde Bopæl, saaledes at det var den Kommune, i hvilken de boede, der havde at forsørge dem. For at denne Foranstaltning ikke paa den anden Side skulde blive for byrdefuld, er der i § 7 foreslaaet, at der i de Tilfælde, hvor en Kommune blev for haardt bebyrdet, skulde gives den et Tilskud af Statskassen ved de aarlige Finantslove. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi have lignende Arter af Udgifter for Statskassen, for Exempel med Hensyn til Almueskolevæsenet; de Herrer ville erindre to Tilfælde i saa Henseende, i hvilke Staten bærer Byrden sammen med Kommunen. Derfor har jeg i § 7 foreslaaet, at noget Lignende skulde ske i nærværende Tilfælde. — Endelig er der opsørt en midlertidig Bestemmelse, som gaar ud paa, at enhver uberygtet Person, der ikke nyder fast Understøttelse af Fattigvæsenet, i det Diebliske, denne Lov træder i Kraft, skal kunne nyde denne Art af Understøttelse. Denne Bestemmelse er indsat, fordi det er bekendt, at mange Folk paa Grund af den temmelig uheldige Udsvælsing, som den almindelige Fattiglovgivning har faaet, nu ere blevne henviste under Fattigvæsenet, medens de slet ikke vilde være komne ind derunder, dersom en Lov som denne havde været gjældende paa den Tid, de sit Understøttelse. Dette er i Rørhed det Standpunkt, hvorfra nærværende Lovforslag er gaaet ud. Det er med Overbevisningen om, at det i vor Tid vil være gavnligt at